

718

Προικοσύμφωνο

φ. 381ν

/ Φ 413 + 'Εβγαλμένο από μέρος του γαμπρού

/ + Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλ[ογημένης] / δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1688/ Μαρτίου 4/ συν[φωνίαν] / ὑπανδρείας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλου καὶ ποιοῦσιν τὰ παρόντα μέρην σὺν [Θεὸν ᾧ] / γιο νὰ ἐπάρην γαβρόν ὁ κύρ Νικόλας Πετινάκης εἰς τὴν θυγατέραν του τὴν[Κατε] / ρίνα τὸ υἱὸν τοῦ κύρ Νικολοῦ Κατζούρη ὀνόματι Βασίλην εἰς ἄνδραν τ[ῆς νόμι] / μον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζειν ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴν ἐκ / κλησία. Οὕτως τὴν ἐθέλει καὶ ὁ ρηθεὶς κύρ Νικολὸς εἰς γυναῖκα τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ κατὰ τοὺς / θείους καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐδὼν [π]α / ρὼν ὁ αὐτὸς κύρ Νικόλας ὁμάδιν ὁμάδιν μὲ τὴν συνβία του τὴν κερά Λιανὴν παρὼν καὶ ὁ κύρ / Νικολὸς καὶ ἡ συνβίαν του ἡ κερά Κυριακὴν καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν οἱ ἄνωθεν γονεῖ / οἱ τῶν μαιιδιῶν τος τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν / τος. Ἐπειτα εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν τάζει ὁ κύρ Νικόλας καὶ ἡ συνβίαν του ἡ κε[ρά] / Λιανὴ τῆς θυγατέρας τος τῆς Κατερίνας ἀρχὴν εἰκόνα μία τὸν ἅγιον Παντε / λεήμονα, ἔτιν τὸν σπίτιν τὴν κάμαραν ὅπου ἔχειν ἡ αὐτὴν κερά Λιανὴ ἀπὸ τῆς μα[κα] / ρίτης τῆς κεράς τῆς τὴν σύνμπλια τῆς Κόκκαινας καὶ Μαρίας Καλῆς βλογώντας τοὺς νὰ τὸς τῇ / δώνου ἀπὸ τὴν ἡμέραν εἰ δὲ τὸ κατῶγι νὰ τὸ κρατῇ ὁ κύρ Νικόλας καὶ ἡ συνβίαν του / ἕως φόρου ζωῆς τος καὶ ἀποθανώντας τος καὶ τῶν ἐδυονῶν καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος. Ἐτιν καὶ μ[] / κο ἓνα / μονοκοιτί / α μία / ἔτι σεντόνια ζευγάρια δύο τὸ ἓνα κεντητὰ καὶ τὸ ἄλλο σκλέτα καὶ μαζελά / ρια ζευγάρια δύο καὶ ταβλομάντηλα δύο καὶ πετζοποῦλες ὀχτὼ πουκάμισαν / τρία καὶ μπουστομπράτζολα κόκκινα βελούδα μὲ χουρσοταφτάδες ζευγάρι ἓνα καὶ ἄλ / λο ζευγὰ τῆς φορεσᾶς τῆς μπόλιες τρεῖς καὶ ποδιὰ μὲ τὸν μπαστοποδόγυρο / καὶ ἄλλη μὲ τὸ ποδογύριν / καὶ μία σκλα / βίνα /. Ἀκόμη δίνουν τῆς καὶ τὸ χωράφιν τοῦ Πολιχνιοῦ βλογώντας / τα νὰ τὸ παίρνου ἀπὸ τὴν σήμερον. Ἀκόμη δίνει τῆς καὶ δύο ἀγελάδες νὰ τί[ς] ἔχη / μισιάρικες μὲ τὴν κυρία τὴν Εὐανγγελίστρα. Ἀκόμη δίνου τῆς καὶ ἓνα βουδόπου / λο μοναχικόν του, ἀκόμη καὶ ἓνα τηγάνι καὶ σκάφη πλαστῆριν καὶ δύο χτένια ποὺ φαί / νου τὰ πανιά, ἀκόμα καὶ ἓνα βουτζὶ τοῦ κρασιοῦ ξηντάρι καὶ ἓνα βαρέλι τριῶ μιστὰ / των.— Ἀπὸ δὲν τὸ ἄλλο μέρος τάζειν καὶ ὁ κύρ Νικολὸς καὶ ἡ συνβίαν του τοῦ υἱοῦν τος πρῶ / τον δύο εἰκό-

νες ἡ Γέννησιν καὶ τὸν ἅγιον Νικόλα καὶ νὰ ἐορτάζην τὴν ἁγία Γέννη / σην. Ἀκόμη
καὶ ἓνα ζευγάρι σεντόνια καὶ ἓνα ζευγάρι μαζελάρια, ἀκόμα δίνουν / του καὶ τὸ
τετάρτιν τὸ χωράφιν ὅπου ἔχουν παντοτινὸ μὲ τὴν Μαργαρίτα τοῦ Κόκκου / στὰ
Πατρικά, ἀκόμα καὶ μία κοπριά στὸν Μπλουμᾶ, ἀκόμη δίνου του καὶ ἓνα ζευγάρι /
βόδια, ἀκόμα καὶ μία ἀγελάδα μισιάρικη μὲ τὸ Στεφανάκη, ἀκόμη ἄλλη μία / καὶ
αὐτὴν μισιάρικην μὲ τὸν αὐτὸν Στεφανάκην, ἀκόμα καὶ ἓνα κτῆμα ἀσερνικὸ / καὶ
ἓνα θηλυκὸ, ἀκόμα καὶ πέντε πρόβατα καματερά, ἀκόμη καὶ τὰ σιδερικὰ / ὅλα ἔτιν
εἶναι τῆς τέχνης τῆς ζευγαδοσύνης καὶ μιὰ μετζάνα σαράντα μιστά....*

719**

Ἐξόφληση

φ. 382^r

/ Φ 415

/ [1688 Μαρτί]ου 9/ μὲ τὸ παρὸν ρετζίβερον ὁμολογᾶ καὶ ὁμολογεῖν / [] ἡ
χήρα ἡ γυνὴ τοῦ ποτὲ Μανώλη Γκεντέ πὼς ἐπλήρω / [] ἀστρὸ Κωσταντῆ
Φουρλᾶ ἀπάνω εἰς τὸ σκρίτον ὅπου / [] μένον ἡ συνβίαν του ἡ κερά Λουκρετζία
τοῦ ἄνωθεν ποτὲ / [] καὶ ἐξέσχισέν του τὸ σκρίτον καὶ ἔττι ἐπληρώθην ἡ ἄνω /
[] Μαρία εἰς τὸ ἐκεῖνο χρέος καὶ δὲν πρετεντέρει πλέα / [] καὶ ἀπομείνει
κοντέτα καὶ σατισφάδα ἀπομείνοντας / [] ἄδα αὐτὴν καὶ τὰ καλὰ τῆς νὰ τὸν
ἐμαντινιέρην εἰς πᾶ / [σαν] ἐνάντιο τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως εἰς μαρτυρίας τῷ κά-
/ [τωθε]ν.

/ ἱερεὺς Κακαλιώρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν.—

/ Γερώγης Ζευγάκης μάρτυρας καὶ διὰ νὰ μὴν ἤξερε / ἔγραψα ἐγὼ Ἰωάννης ἱερεὺς
Κακαλιώρης —

/ —Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα μὲ θέλημα / τῆς ἄνωθεν κερά Μαρίας
καὶ μαρτυρῶν.

* Ἡ πράξις εἶναι ἡμιτελής γιὰτὶ λείπει τὸ ὑπ' ἀριθ. 414 φύλλο τοῦ Κώδικα κατὰ τὴ φυλλο-
μέτρηση τοῦ νοταρίου.

** Ἡ πράξις αὐτὴ εἶναι γραμμένη σὲ μικρὸ φύλλο ποὺ παρεντίθεται στὰ ὑπ' ἀριθ. 381,
383 φύλλα τοῦ κώδικα.

